

De fire mystiske elementbøkene Del 1

Av: Johanne Heistad Marberg.
Borgen Barneskole 7A

Maya, Henrik, Emine og Niklas, hadde ventet på det nye biblioteket i Sarpsborg skulle åpne. Sarpsborg Kommune hadde brukt 2 år på å bygge det. Da det endelig var ferdig dro gjengen på fire med en gang, for å sjekke ut det nye biblioteket. Da de kom fram, dro de til hver av sine favoritt-hyller. Maya dro til fantasi-hylla og fant en glødene bok, som så ut som om den var 2000 år gammel.

Det var en fredags kveld i Sarpsborg og Maya, Henrik, Emine og Niklas var på loftet til Emine. Der hadde de tv stue. De pleide å være der på kveldene. De var veldig glade i å lese bøker, og de hadde ventet 2 lange år på at det nye biblioteket skulle åpne. Da klokken var 22 dro de hjem hver for seg.

Lørdag ettermiddag møtte de opp i parken ved Sarpsborg Scene. Der gikk de videre for å være ved det nye biblioteket da det skulle åpne. Da de kom frem, sto ordføreren i Sarpsborg med to store konfetti-kanoner, og en stor saks, klar for å klippe båndet med en stor rød sløyfe som hang foran bygget. -Vi er samlet her i dag for å åpne det nye biblioteket i Sarpsborg, sa ordføreren. -Jeg klarer nesten ikke vente, jeg bare gleder meg så mye! Sa Maya. Henrik, Niklas og Emine var enige. Ordføreren klippet endelig av båndet og da var det lov og gå inn.

De gikk inn i det nye biblioteket. -Jeg går til fantasi hylla, sa Maya. De andre gikk til ulike hyller for å lete etter nye bøker. Da Maya kom frem til hylla så hun noe lyse. Hun gikk nærmere for å se hva det var som glødet så sterkt. Hun så at det var en bok, så hun tok ut boken. -Oi da, den var støvete, sa hun. Hun blåste på boken for å få bort støvet. Hun tok med boken til de andre. -Se hva jeg fant! Ropte hun. Bibliotekaren kom bort til Maya. -Hysj, du kan ikke rope, dette er et bibliotek, sa bibliotekaren. Maya beklaget. -Kom igjen, vi tar den med, hvisket Maya og Emine. Guttene nikket.

De dro hjem til Emine for å sjekke ut boken Maya hadde funnet. Henrik åpnet boken. Det er jo ingenting skrevet! Ropte Henrik irritert. -Hæ? Svarte Niklas. De gikk bort til Henrik for å se i boken. -Står det ingenting? Spurte Maya. -Nei! Svarte Niklas. Emine startet å studere boken, mens de andre leste bøker de hadde lånt på biblioteket. -Siden er jo helt blank, det er ikke usynlig blekk heller, sa Emine skuffet. Henrik sukket. Det nærmet seg kvelden, så de andre måtte dra hver for seg. Boken gjemte Emine under madrassen sin på senga.

Da Emine lå og sov, våknet hun av en rar lyd, klokken 03:50 på natta. -Hæ? Hva er den lyden? Lurte hun. Hun sjekket under madrassen. Der lå boken og glødet sterkere enn Emine hadde noen gang hadde sett. Da hun åpnet boken, kjente hun en rar følelse, som om sjelen hennes ble dratt ut av kroppen hennes og inn i boken. Sjelen hennes forsvant i boken i noen minutter. Inni boken havnet hun på et skip for 2000 år siden. Der så hun den samme boken Maya hadde funnet, men med 3 andre lignende bøker. -Vi må kvitte oss med elementbøkene! Ropte kapteinen på skipet. De kastet den ene boken i havet. De seilet videre til en vulkanøy, for å kvitte seg med den andre boken. Til slutt dro de til en øy, med kjempestore fjell. Der klatret noen av personene opp det store fjellet for å legge den siste boken på en sky. Skyen tok imot boken og fløy av gårde. Plutselig ble Emine dratt ut av boken igjen. -Nei! Jeg var ikke ferdig! Ropte hun. Faren til Emine våknet av at hun skrek. Faren gikk opp trappa for å gå inn på rommet til Emine. Hun hørte noen kom opp trappen, så hun gjemte boken under madrassen igjen, hoppet i senga og latet som hun sov.

-Emine? Er du våken? Hvisket faren. Emine svarte ikke fordi hun latet som hun sov. -Nei vel, hvisket faren til seg selv. Faren til Emine gikk ned for å legge seg for å sove igjen.

Det var morgen, og Emine gikk ned for å spise frokost som vanlig. Hun lagde seg en brødiskive med brunost. Hun spiste opp brødiskiven og gikk opp igjen for å sjekke boken. Da hun kom opp løftet hun madrassen, tok ut boken, og åpnet den. Da hun så på første side, var det skrift og bilder. -Hæ? tenkte

hun. Hun begynte å lese skrifter. Da la hun merke til at det var den samme historien som da hun ble dratt inn i boken. Hun tekstet de andre på gruppechatten de hadde. -Dere! I natt ble jeg dratt inn i den mystiske boken Maya fant! Skrev hun og sendte til de andre. -Slutt og tull Emine! Svarte Niklas. -Jeg tuller ikke! Skrev hun tilbake. -Det har også kommet skrift og bilder i boken! Skrev hun. -Greit! Vi møtes ved det nye biblioteket, ta med boken, Skrev Henrik.

De møtte opp på det nye biblioteket. -Dere, kom og se! Sa hun. De gikk bort til Emine. -Se her, sa hun. Hun viste de bildene og skriften. -Hæ? Dette er jo kjempekult! Sa Henrik. -Enig! Sa Niklas. -Jeg har en ide! Vi sover over hos meg, så klokka 03:50 på kvelden, sjekker vi om boken gjør det samme som sist, sa Henrik -Smart! Da kan vi se om du faktisk sier sannheten også, sa Maya. -Hallo! Har du ikke nok bevis? Jeg viste deg jo boken med bildene og teksten, sa Emine. De dro hjem til seg selv for og pakke baggene sine, for overnattingen hos Henrik.

Da alle hadde pakket ble de kjørt av foreldrene sine til Henrik. Niklas kom selvfølgelig først, fordi han bare slenger ting i baggen sin. -Hadet, mamma! Ropte Niklas og smalt igjen bildøra. Niklas ringte på døren til Henrik. Henrik åpnet døra. -Hei! Sa Niklas. -Hei! Sa Henrik tilbake. -Kom igjen! Vi går opp, sa Henrik. -Okei, sa Niklas tilbake. De løp opp trappa og inn på rommet til Henrik. De satt der og ventet på at jentene skulle komme.

Emine og Maya, bruker lang tid på og pakke. De bruker lang tid, fordi de liker å ha ting ryddig. Emine og Maya samkjørte. Maya ble kjørt av moren sin, og de kjørte bort til Emine for å hente henne. De kom frem til huset til Emine. Emine var på vei til bilen. -Kom igjen, vi må kjøpe oss! Ropte Maya til Emine. -Jada! Jeg kommer så fort jeg kan! Ropte Emine tilbake til Maya. Emine åpnet bildøra bak, og satt seg inn. De kjørte videre for og møte Henrik og Niklas. De kom endelig frem til huset til Henrik. De sa hadet til moren til Maya, og lukket igjen bildøra. De gikk opp til døra med to store bagger. Niklas og Henrik hørte de kom, så de løp ned trappa. Guttene åpnet døra. -Hei! Sa guttene. -Hei! Svarte jentene tilbake. De gikk opp trappen og inn på rommet til Henrik.

Henrik fant frem 3 luftmadrasser, som han ga til Niklas og jentene. De blåste opp madrassene og fant frem soveposene sine, og putene sine. -Emine? Du har boken ikke-sant? sa Maya. -Jepp! sa Emine tilbake. -Jeg tror vi må være våkne helt til klokken 03:50, sa Henrik. -Enig, sa Niklas. De la seg i soveposene sine, og Henrik la seg i senga si som vanlig. Klokken var 00:00 da de la seg. Henrik hoppet ut av senga og løp ned i godteri-skapet for å hente noe potetgull og sjokolade. Han løp opp igjen. Maya hadde med seg en pose med smågodt, og Niklas hadde med seg brus, og selvfølgelig hadde Emine med seg boken. De satt og så på film for og holde seg våkne. Da filmen var ferdig var klokken 02:50. -Bare 1 time igjen, gjespet Henrik. De andre nikket.

Den siste timen gikk, og Maya hadde sovnet. Boken begynte å lyse, og den rare lyden kom tilbake, like sterkt som natten før. Niklas vekket Maya opp. Sjelene deres ble dratt inn i boken. Denne gangen havnet de i en landsby for 2000 år siden. Henrik så kapteinen fra tidligere. -Hvem er han der? spurte Henrik. -Åh! Det er kapteinen på et skip, sa Emine. -Åja! sa Henrik. De gikk videre i landsbyen. -Det som er bra, er at folkene her kan ikke se oss, sa Niklas. De andre nikket. De hørte kapteinen snakke om de tre bøkene fra tidligere. -Hvorfor kastet du bøkene, de er kjempefarlige hvis de blir separert! Sa mannen som styrer landsbyen. -Beklager, jeg viste det ikke, sa kapteinen fra tidligere. -Jamen, så ikke bare stå der! Gå og finn de tre elementbøkene! Ropte mannen irritert. -Selvfølgelig, sukket kapteinen. Kapteinen og mannskapet gikk ombord på skipet. De seilet langt for å finne bøkene. Skipet hadde seilet i snart 4 timer, men så kom det ett uhyggelig vær. Det ble storm og det ble hull i skipet. Alle ble dratt ut av boken igjen. -Nei! Vi må vite mer! Ropte Maya. -Tror dere på meg nå? spurte Emine. -Ja da, sa Niklas. -Fint, sa Emine. Alle var trøtte så de pusset tenner og la seg.

Henrik våknet først. Han sjekket boken for og se om det hadde dukket opp flere bilder. -Hm, la oss se, sa han til deg selv. I boken dukket det opp flere bilder, akkurat like bilder som de hadde sett tidligere.

På boken var det en liten knapp som Henrik fant. Han trykket på den, så ble han plutselig dratt inn i boken igjen. Da han var inni boken fikk han vite at skipet kapteinen var på, hadde sunket, og at det var opp til noen andre i nå tid, til å finne de 3 bøkene. Henrik fant ut at han hadde en knapp på jakken sin, han trykket på den og ble dratt ut av boken igjen.

De andre våknet, og så at Henrik forsvant ut av boken igjen. De andre gispet. -Hæ? Hvordan? Hæ? sa Niklas. Henrik lo nervøst. Han forklarte de andre hva han hadde funnet ut. -Henrik! Du er et geni! ropte Maya. De andre nikket. -Så fant du ut noe nytt? spurte Emine. -Jepp, gliste Henrik. -Jeg fant ut av at det er opp til oss for og finne de 3 bøkene. -Hæ? Var ikke det kapteinen sin jobb? Sa Niklas. -Ja, egentlig. Det ble opp til oss fordi skipet kapteinen styrte sank, sa Henrik. -Åh, da skjønner jeg, sa Niklas.

Alle gikk ned for å lage frokost. Henrik gikk i fryseren for å hente noen frosne bær. -Kom igjen! Vi lager smoothie til frokost, sa Henrik. De andre nikket, og Maya fant frem en blender. -Jeg finner frem noen skåler til og ha smoothien i, sa Niklas. -Okei, sa Emine. De lagde smoothien og spiste. Da de ble ferdig, vasket de opp og gikk opp igjen.

-Dere, han mannen i boken sa at bøkene var farlig hvis de var separert, sa Henrik. -Ja? Hva med det? Spurte Maya. -Jeg bare tenkte at vi kanskje hadde litt dårlig tid... Sa Henrik. Niklas og Emine var enige i det Henrik sa. -Du har rett Henrik, la oss dra inn i boken for og finne den første boken, sa Maya. Før de gikk inn i boken, tekstet de foreldrene sine at de dro på biblioteket, fordi de viste ikke hvor lenge de ville være borte. De la fra seg telefonen og dro inn i boken.

-Hei, er dere de nye som skal finne de 3 bøkene? Kremtet mannen fra boken. -Uhm, kan du se oss? Spurte Niklas. -Eh, ja, sa mannen. -Åh okei, men ja det er oss, sa Niklas. -Fint, her er ett kart over stedene dere må dra, og her er en liten bok, sa mannen. -Hva skal vi med boken. spurte Emine. -Åja, jeg glemte å si det, sa mannen. -Så boken er en oversikt av hva dere må gjøre for å få til oppgavene til bøkene. De er passet godt på. -Ha! Lett! Ropte Henrik. -Gutt, dette er ikke en lek, det er snakk om liv og død, sa mannen til Henrik. Henrik trakk seg litt tilbake og sluttet å snakke. Mannen ga tingene til Niklas. -Pass godt på det gutt, sa mannen til Niklas. -Ja, det skal jeg og forresten, jeg heter Niklas bare så du vet det, smilte Niklas til mannen. -Fint Niklas, smilte mannen tilbake. -Kom dere av gårde, ropte mannen på en vennlig måte.

De fikk låne en seilbåt til å reise med. De gikk ombord på seilbåten og seilte til der den første boken ble kastet. Niklas så på kartet og den lille boken de fikk. -Hm, det er et bilde av et sjømonster på den første siden, sa Niklas. -Kanskje det er et sjømonster som passer på boken, sa Maya. -Ja, kanskje det, sa Niklas tilbake. -Det står også skrevet at det ligger noen våtdrakter og noen dykkermasker nede i skipet, fortalte Niklas til de andre. Maya og Emine gikk ned for å lete, fordi Henrik styrte skipet. -Fant det! Ropte Maya og Emine i kor. -Så bra! sa Henrik. Jentene kom løpende opp trappen fra rommene nede i skipet. -Jeg og Emine tar på oss våtdraktene og dykkermaskene, sa Maya. Emine nektet og ta på seg våtdrakten og dykkermasken. Jentene begynte og krangle, mens Niklas hørte en rar lyd, som om det var noe stort på vei. Plutselig ser Niklas noe. -Uhm... dere, sa Niklas nervøst. -Hva! Ropte jentene surt til Niklas. -Se bak dere... sa Niklas og ble helt stum. Det kom et sjømonster bort til båten og stirret jentene dypt i øynene. Henrik så noe som lyste blått i vannet. Han visste ikke hva det var men han ropte, Dere! Jeg ser noe som lyser blått i vannet, kjapp dere! Mens jentene ble stirret rett inn i øynene deres, hoppet Niklas og Henrik ut i vannet. De fant en forlatt robåt, så de kjappet seg oppi den og svømte til greia i vannet. -Det er en bok, ropte Henrik. Niklas fant en kikkert i båten. Han så på tingen i vannet. -Åh! Det er bare en blå plastikk bit! Ropte Niklas. Han flyttet seg litt til venstre. -Der! Ropte han. De begynte å ro så fort de kunne til boken. Sjømonsteret fikk øye på Niklas og Henrik. Så den forlot båten og svømte fort bort til sjømonsteret. -Pass dere! Sjømonsteret kommer! Ropte jentene i kor for at guttene skulle høre det. Henrik lette etter noe i båten som kan få sjømonsteret vekk. -Ja! Jeg fant noe skarpt, ropte Henrik. Han kastet den skarpe tingen midt i øyet til sjømonsteret.

Sjømonsteret ble redd så det stakk av. Niklas tok tak i den første boken. De rodde tilbake til skipet og festet robåten til det store skipet.

Nå som de hadde funnet den første boken, var de slitne. Så de bestemte seg for å dra tilbake og slappe av. De trykket på knappen og forsvant ut av boken. Da de var tilbake til vanlig hadde de 2 bøker å passe på. De så på klokken, og den var allerede 21:00. -Tror det er på tide å dra hjem dere, sa Niklas. -Jepp, sa Maya. De pakket baggene sine og ryddet opp etter seg. De ble hentet av foreldrene sine, så dro de hjem.

Klokken var 7 på morgenen og Emine ba de andre om og komme bort til henne for å finne den andre boken. De spiste frokost så dro de tilbake i boken. Da de ble dratt inn, havnet de ved en vulkanøy. Det var flammer og lava nesten overalt. Niklas leste den lille boken igjen. Der sto det at i båten lå det mange bøtter de måtte fylle opp med vann. De lurte på hva de trengte vann til, men de fylte opp bøttene likevel. Så fant de en tralle som var i båten og puttet alle bøttene med vann i. Så begynte de og gå for å se hva som var på denne øya. -Jeg kjenner igjen dette stedet, sa Emine. -Gjør du? spurte Niklas. -Ja, det var her den andre boken ble kastet, sa Emine. -Husker du hvor den ble kastet på øya? spurte Henrik. -Jeg tror det, men er ikke helt sikker, sa Emine. -Jeg er ganske sikker på at det på vulkanen, fortalte Emine. -Er du gal? Vi kan jo da ikke gå opp en vulkan, det er jo farlig! Ropte Maya. - Det er jo derfor vi har alle bøttene med vann, sa Maya. -Smart du, sa Henrik. -Jeg vet, sa Maya og lo. De var på vei opp til vulkanen, men så kom det en hindring de aldri hadde forventet.

-Kom igjen, vi må fortsette vi kan ikke stoppe nå, vi er så nære, sa Niklas. -Jeg er sliten, peste Emine. - Niklas tok i armen til Emine og dro henne opp fordi hun gikk så treigt. De var nesten på toppen, men så dukket det opp et sort lavamonster. Niklas dro frem boken fort, og lette etter noe hint som kunne hjelpe dem og slippe unna monsteret. -Her, ropte Niklas. -Hva står det? Ropte Maya redd. -Uhm, det står eh, sa Niklas. -Kom igjen, vi har dårlig tid, ropte Emine mens hun var på vei til å gråte. -Det står at vi må finne det ut selv, sa Niklas nervøst. -Du tuller nå? Ropte Henrik. -Nei, sa Niklas. -Bøttene, ropte Niklas. -Hva med bøttene? Ropte Henrik. -Vi bruker vannet til å kaste på lavamonsteret! Ropte Niklas. -Du har rett, sa Henrik.

De begynte å kaste vann bøttene på monsteret. Monsteret kjempet imot, det begynte å spytte ut lavaklumper rett foran dem. -Ah! ropte Maya. -Kom igjen, fortsett! Ropte Niklas. De fortsatte å helle vann. -Det nytter ikke! Vi har bare en bøtte til med vann! Ropte Henrik. Ja, men hav skal vi gjøre? Spurte Maya redd. -Jeg.. jeg vet ikke, sa Niklas. Lavamonsteret dro. Det lå en stor klump med lava rett foran dem. De tenkte i panikk hvordan de skal komme seg trykt forbi klumpen. Maya tok den siste bøtta med vann og kastet vannet på lava klumpen. Når Maya tok bøttene og var på vei til å helle den ropte Emine, NEI! Klumpen med lava ble til et stort fjell klump. Maya tok alle bøttene de hadde og lagde en slags trapp så de kan klatre opp stein klumpen, som før var lava. De andre hadde null peiling på hva Maya gjorde. -Gi meg alle bøttene! Ropte Maya. De andre sto helt stumme og gjorde ingenting. -Hallo! Gi meg alle bøttene da! Ropte Maya. De andre begynte endelig og gi Maya bøttene. Trappen som Maya lagde av bøttene, begynte hun å klatre opp forsiktig. Hun havnet oppå stein klumpen og hoppet ned på den andre siden av klumpen. -Kom igjen, dere må klatre over! Ropte Maya til de andre. Niklas, Henrik og Emine klatret opp trappen Maya hadde laget en etter en. Til slutt hoppet de ned og gikk videre.

De kom helt opp til vulkanen hvor boken lå. -Uhm dere, sa Henrik. -Ja, hva er det nå? spurte Emine. - Skulle ikke vi liksom bruke vannet til vulkanen? Spurte Henrik. -Det hadde jeg helt glemt! sa Emine. - Så hva nå? spurte Henrik. -Det er nesten for langt og gå tilbake, sa Maya. Ved vulkanhullet, svevet den andre boken. Det kom røyk ut av vulkanen, men de bestemte seg for å ta sjansen og hente boken, men de måtte bare finne ut hvordan. De fant et tre som var på vei til å knekke, så de knakk den siste delen. De dro treet over hele vulkan hullet, på tvers. -Så, hvem skal hente boken? spurte Niklas. -Jeg går ikke på den greia der, sa Emine. -Ikke jeg heller, sa Maya. -Jeg vil helst ikke gå over jeg heller, sa Niklas. -Greit! Siden ingen gidder, da får jeg gå, men hvis jeg dør er det deres feil! Sa Henrik og lo litt.

Han gikk forsiktig over, tok tak i boken, men han hørte ett knekk i treet han sto på. Han kastet boken til de andre fordi han kjente at han var på vei til å falle. Han løp tilbake for å komme seg av treet, men han var ikke rask nok. Han rakk akkurat og ta tak i kanten på hullet. Niklas og Maya løp for og ta tak i armen hans så de kunne dra han opp. De dro Henrik opp av kanten. Hjertet til Henrik dunket så hardt at han nesten var på vei til å besvime.

Etter litt pause løp de ned fra vulkanen. De hoppet opp i båten og dro frem litt mat og drikke. Emine puttet boken med de andre bøkene. De bestemte seg for å dra tilbake til virkeligheten for å slappe av. Dagen etter, møtte de opp og dro inn igjen. Så seilet de til den siste øya. De kom frem til øya med skyene og fjellene. De gikk til land og tok med noen sekker til å ha mat og drikke i, siden de skjønnte at det kommet til å bli en lang dag.

De gikk opp fjellet hvor skyen tok imot den aller siste boken. De brukte 3 timer bare på å gå opp fjellet. De kom til toppen av fjellet og de satt seg ned for å ta frem maten de hadde med. De satt og spiste mat, men det kom plutselig en sky med som kunne snakke. -Hei, hva kan jeg hjelpe dere med, sa skyen. -vet du hvor det er en bok som denne er? Spurte Henrik, og pekte på de andre bøkene. -Ja, det gjør jeg. Hopp opp på ryggen min, sa skyen. De hoppet på ryggen til skyen og de fløy av gårde. De hadde fløyet i noen få minutter, men plutselig så Niklas noe. -Jeg ser noe! Ropte han. De så et stort svevende slott noen få hundre meter foran dem. Det var hvit, med fire tårn av gull, skinnende diamanter og svevet på en stor sky. De nærmet seg slottet. Da de kom frem hoppet av skyen, og hoppet over til skyen med det store slottet.

De gikk inn i slottet. Inni slottet var det kjempe mye gull, skinnende diamanter og fine mønstre på veggene. -Oi, jeg tror jeg aldri har sett så mye gull i mitt liv, gispet Emine. -Samme her, sa Maya og snudde seg rundt. Da Maya snudde seg rund så ho en dame kledd i hvit med masse skinnende juveler på. -Hei, sa damen. De sa hei tilbake. -Har dere en lignende bok som denne, Henrik tok frem bøkene de hadde funnet og viste de frem igjen.. -Ja, den er der borte! Damen pekte til en hel haug med skyer. De gikk til alle skyene. Maya hoppet på den første skyen. Hun mistet balansen, men Henrik tok hun i armen så hun ikke falt. -Det var nesten, sa Maya skremt. De andre nikket. -Vi er nødt til å ta det forsiktig, sa Henrik. De hoppet sakte en og en på skyene. De kom endelig til enden av skyene. De hadde omtrent hoppet på 50 skyer. Boken svevet rett foran dem. Maya skulle ta boken, men hun ble dratt tilbake. Hun prøvde igjen og igjen for å ta boken, men det funkete aldri. De prøvde i nesten en time, men plutselig fikk de tak i boken. De puttet boken i sekken, og dro tilbake til slottet. Så dro de tilbake til vanlig tid.

Da de var hjemme hos Emine la de alle bøkene på et bord. Da de lå bøkene på bordet, skjedde det noe rart. De forskjellige bøkene glødet i forskjellige farger. Boken på biblioteket glødet grønt, boken de fant i havet glødet blått, boken de fant ved vulkan glødet rødt, og den siste glødet hvit. De begynte å lyse sterkt, og så kom det et smell.